

‘സഖ്യദായകനായ കർത്താവ്’

സകീർത്തനങ്ങൾ 107:20

“അവൻ തന്റെ വചനത്തെ അയച്ച് അവരെ സഹബ്യമാകി; അവരുടെ കൂഴികളിൽ നിന്നു അവരെ വിടുവിച്ചു.”

സഹബ്യദായകനായ കർത്താവിനെയാണ് ഈ വചനത്തിലൂടെ വെളിപ്പേടുത്തുന്നത്. അവന്റെ ജീവനുള്ള വചനത്താൽ സഹബ്യമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമാകി തരുന്നു. എന്നിട്ടും ഈനോം ഇന്നും എന്തേ നമ്മൾ വേദനയിലും, തരകത്തെതിലും, കഷ്ടതയിലും എങ്ങനെയെങ്കിലും ഈ ജീവിതമൊന്ന് ജീവിച്ചു തീർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഈ വചനത്തെ ബുദ്ധികൊണ്ട് അളക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈതിനെ ഒരു വെളിപ്പാടായി വിശ്വാസത്തിൽ ഏറ്റുടുക്കാൻ പലർക്കും സാധിക്കുന്നില്ല. കൈസ്തുവിന്റെ മുറിവുകൾ യാമാർമ്മമാണെങ്കിൽ സഹബ്യവും യാമാർമ്മമാണ്. കാരണം അവൻ നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെയും പാപങ്ങളെയും എല്ലാം കുശിൽ വഹിച്ചവനാണ്. അവന്റെ അടിപ്പിണരുകളാൽ നമുക്ക് സഹബ്യം തന്നു. എന്നാൽ ഈ സഹബ്യം ജീവിതത്തിന്റെ പല മേഖലകളിലും ഏറ്റുടുക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം കേൾക്കാൻ ഇടയായി. മിഷണറിയായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് 5 മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ രണ്ടാമത്തെ മകൾ ഓട്ടിസം ബാധിച്ച കുട്ടിയായിരുന്നു. അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ നിരന്തരമായി ആ കുഞ്ഞിനെ സമർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവളുടെ രോഗത്തിനു വിടുതൽ ലഭിക്കുകയും ഈ അവർ ഒരു സെസക്യാട്ടിസ്റ്റ് ആയി വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യുവാനും ഇടയായിത്തീർന്നു. ദൈവത്തിനു അസാഖ്യമായി ഒന്നുമില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയണം, പ്രത്യാശയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയണം. ഏതു സാഹചര്യത്തിലും സന്തോഷത്തോടെ മുന്നോട്ട് പോകുവാൻ കഴിയണം. കഴുക്കണാരെ പോലെ ചിരകടിച്ച് ഉയരാൻ കഴിയണം. നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും സഹബ്യം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിനെ ഒരു സഹനമയി ഏറ്റുടുത്ത് താൻ ദൈവത്തിന്റെ മകനാണ്/മകളാണ് എന്ന് ഉറപ്പിക്കാൻ സാധിക്കണം. ദൈവീക സമാധാനം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയണം. ഈ പ്രത്യാശക്കായി നമുക്കും ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

പരാമർശം :

ലുക്കോസ് 4:18-19

“ബലമാർക്കു വിടുതലും കുരുട്ടമാർക്കു കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിതമാരെ വിടുവിച്ചയപ്പാനും കർത്താവിന്റെ പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗിപ്പാനും എന്ന അയച്ചിരിക്കുന്നു”

സിസ്റ്റർ നീനു ബിനു ബേബി ആലപ്പുഴ 023